

band

BOS

MdR, Jazzgeschiedenis 689. Tijdvak 1959-1964, hoofdstuk 3, John Coltrane, deel 9. Zomer 1960 had het Coltrane Quartet een engagement in San Francisco en nam deel aan het Monterey Jazz Festival. Het kwartet was toen uitgebreid met gitarist Wes Montgomery en Eric Dolphy-fluit, altsaxofoon, basklarinet, composities en arrangementen. Geen van beide bleef, maar Dolphy en Coltrane, die elkaar sinds de jaren vijftig kenden, bleven geassocieerd. In eerste instantie voor producer Creed Taylor's eerste session met Coltrane voor zijn nieuwe platenmaatschappij Impulse, uitgave van ABC-Paramount. Taylor vond dat Coltrane maar eens met een big band moest beginnen, dat werd een ongebruikelijke big band waarin Eric Dolphy zeer veel te zeggen had. Hij schreef de arrangementen, zocht de musici uit. Dit was de bezetting: Booker Little en Freddie Hubbard-trompetten, Julian Priester-eufonium, een althoorn uit de tuba-familie, Charles ⁸⁵ Greenlee-trombone, later bekend als Harnifan Maijeed of alleen Majeed. 5 hoorns: Jimmy Buffington, Julius Watkins, Donald Corrado, Bob Northern en Robert Swisshel. Eric Dolphy-alle drie zijn blaasinstrumenten en arrangementen, Pat Patrick en Garvin Bushell-saxofoons en andere riet-instrumenten. McCoy Tyner-piano, Reggie Workman-bas, Elvin Jones-drums. De opnamen werden 23 mei 1961 gemaakt in Englewood Cliffs, NJ, dus door Rudy Van Gelder. "Greensleeves" werd toen gedaan en "The damned don't cry", maar ik koos het toen niet uitgebrachte "Song of the Underground Railroad" dat Coltrane baseerde op een 19e eeuwse Amerikaanse folksong. De Underground Railroad was voor de Amerikaanse burgeroorlog een organisatie van vooral blanken, die vóór de afschaffing van de slavernij waren, en via nachtelijke routes zwarten uit het Zuiden naar het Noorden leidden, waar de slavernij al afgeschaft was. Dolphy schreef heel losse, half vrije arrangementen voor het orkest, sommige passages en inzetten daarvan door secties of het hele orkest, werden door Dolphy met handgebaren ingeseind. Coltrane op tenorsaxofoon in "Song of the Underground Railroad".

CD

John Coltrane Quartet and Orchestra: Song of the Underground Railroad (J.Coltrane)
1 - 6:43 - Impulse 254 684-2

"Song of the Underground Railroad", idee van John Coltrane gebaseerd op een folksong, gearrangeerd door Eric Dolphy. Uit de eerste session van Coltrane voor Impulse, opgenomen in Englewood Cliffs, NJ, 23 mei 1961. Vorige keer vertelde ik dat Coltrane nog één plaat voor zijn oude merk Atlantic moest maken, contractueel, ~~dat~~ was op 25 mei in NYC. Vorige keer vertelde ik ook over de carrière van Coltrane bij zeer uiteenlopende orkesten en muzikale opvattingen, vooral bij Miles Davis ook ontwikkelingen, vóór ~~hij~~ hij zelfstandig ging werken. En dat hij zich ging oriënteren op zeer uiteenlopende muziek in deze wereld. Daarbij was ook Spaanse en Flamenco-muziek, getuige de Atlantic LP 'Olé'. Eerst even de bezetting bij deze session: Freddie Hubbard-trompet, hij woonde met Dolphy op een kamer in New York, Dolphy zelf onder het pseudoniem George Lane-fluit, ~~en altsaxofoon~~, Reggie Workman en Art Davis-bas, Elvin Jones-drums. (McCoy Tyner-piano, In het eerste stuk speelde Coltrane sopraan, in het tweede tenorsaxofoon. Dat eerste is Spaanse volksmuziek, een song in 3/4, met twee titels, "Venga" en "Venga Vallejo". Op de plaat kwam het als titel-stuk, en heette ~~was~~ "Olé".

plaat

John Coltrane: Olé (John Coltrane)
1 - 18:14 - Atlantic 1373

"Olé" van John Coltrane, hier op sopraansaxofoon, met Freddie Hubbard-trompet, Eric Dolphy-fluit, McCoy Tyner-piano, Reggie Workman en Art Davis-bas, Elvin Jones-drums. Voor Atlantic in NYC, 25 mei 1961. Volgende keer uit deze session nog "Dahomey dance", daarna de eerste take, uit de tweede Impulse-session, van "Africa". Dit was Jazzgeschiedenis 689, John Coltrane deel 9, Mdr.